

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobců: **a) M. D., b) J. D., c) RNDr. Z. S., a d) MVDr. D. S.**, všichni zast. JUDr. Martinem Havelkou, advokátem, se sídlem Masarykova 542/18, Liberec, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, za účasti osoby zúčastněné na řízení: I. Ž., v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 11. 2015, č. j. 30 A 103/2014 – 135, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 11. 2015, č. j. 30 A 103/2014 – 135, **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 7. 12. 2015 doručena kasační stížnost žalovaného (dále jen „stěžovatel“) proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 11. 2015, č. j. 30 A 103/2014 – 135 (dále jen „napadený rozsudek“), kterým soud zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2014, sp. zn. OÚPSŘ 300/2014-330-rozh., ve věci nenařízení odstranění stavby – stavebních úprav a přístavby domu č. p. X na stavební parcele č. X a pozemkové parcele č. X v kat. území H. S.

[2] Stěžovatel uplatňuje v kasační stížnosti důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), tzn. nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, vadu řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytykanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit (příčemž za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost), a nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Stěžovatel současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[3] V odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že napadený rozsudek mu ukládá provést kroky, které jsou s ohledem na odůvodnění kasační stížnosti evidentně v rozporu se zákonem. Stěžovatel je tedy postaven do situace, kdy má svým navazujícím rozhodnutím zasáhnout do absolutních vlastnických práv vlastníka objektu č. p. X v H. S. (tzn. osoby zúčastněné na řízení). Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by zabránilo této nezákonnosti a nevratnému zásahu do vlastnických práv. Podle názoru stěžovatele by přiznání odkladného účinku současně neznamenal nepoměrně větší újmu pro žalobce ve vztahu k jejich vlastnictví.

[4] Žalobci se k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřili prostřednictvím svého právního zástupce podáním ze dne 23. 12. 2015, v němž navrhli, aby byl předmětný návrh zamítnut. Stěžovatel svým návrhem hájí zájmy stavebníka, a to bez ohledu na zákonnost rozhodování či veřejný zájem. Stěžovatel tak dle názoru žalobců excesivním způsobem porušuje své zákonem stanovené povinnosti. Naplněním výroků napadeného rozsudku nemůže bez dalšího dojít k zásahu do vlastnického práva osoby zúčastněné na řízení, neboť krajský soud v něm v podstatě pouze instruoval správní orgány, aby si ujasnily předmět řízení a identifikovaly, co je a co není postaveno legálně. Osobě zúčastněné na řízení (jakožto stavebníkovi) pak náleží celá řada možností, jak proti případnému následnému nařízení odstranění stavby brojit.

[5] Osoba zúčastněná na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

[6] Podle ustanovení § 107 odst. 1 s. ř. s. „[k]asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.“ Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. „[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“

[7] Nejvyšší správní soud v první řadě připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, přichází v úvahu pouze ve výjimečných případech, v nichž by s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí vést u tohoto stěžovatele k velmi závažným až nevratným následkům.

[8] Ve smyslu uvedeného lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek. Kasační stížnosti tak lze přiznat odkladný účinek, (1) jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (2) jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání

pokračování

splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tzn. negativních právních důsledků spojených s rozhodnutím krajského soudu, nese vždy stěžovatel (zde žalovaný). Hrozbu nepoměrně větší újmy musí stěžovatel dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje v této souvislosti na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti – kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaný a současně podpořen konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 – 74; všechna rozhodnutí zdejšího soudu uvedená v tomto usnesení jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[9] Výše uvedené požadavky stěžovatel dle názoru Nejvyššího správního soudu v posuzovaném případě nesplnil. V návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti fakticky toliko konstatoval, že v důsledku rozsudku krajského soudu bude muset pokračovat v předmětném správním řízení, což však zdaleka nedokládá splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Pokud by tomu tak bylo, musel by být kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu, kterým bylo zrušeno rozhodnutí správního orgánu, přiznán odkladný účinek vždy, čímž by došlo k popření výše citované právní úpravy regulující režim přiznávání odkladného účinku kasační stížnosti. Samotné tvrzení o nezákonnosti rozsudku krajského soudu rovněž nemůže být důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2006, č. j. 6 Ads 99/2006 – 33). Kasační stížnosti žalovaného lze přiznat odkladný účinek pouze v mimořádných případech, kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu. O takový případ se nejedná, pokud žalovaný pouze v dalším řízení odmítá respektovat závazný právní názor, který pokládá za nezákonný (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS z 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58, č. §270/2015 Sb. NSS).

[10] Dovojuje-li stěžovatel důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ze skutečnosti, že pokračováním předmětného správního řízení dojde k zásahu do vlastnických práv osoby zúčastněné na řízení, nutno poukázat na to, že stěžovatel se dovolává zájmu, který mu za dané procesní situace nepřísluší chránit. Jinými slovy stěžovatel se coby správní orgán nemůže v případě návrhu na přiznání odkladného účinku dovolávat ochrany zájmů jiného subjektu, zde osoby zúčastněné na řízení (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 10. 2008, č. j. 1 As 79/2008 – 105).

[11] S ohledem na shora popsané důvody dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v posuzovaném případě nejsou splněny podmínky obsažené v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto podle ustanovení § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Zdejší soud současně dodává, že tímto rozhodnutím nikterak nepředjímá své budoucí rozhodnutí ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. ledna 2016

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu